

Stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru k návrhu směrnice Evropského parlamentu a Rady, kterou se mění směrnice 2010/31/EU o energetické náročnosti budov

[COM(2016) 765 final – 2016/0381 (COD)]

(2017/C 246/08)

Zpravodajka: **Baiba MILTOVIČA**

Spoluzpravodajka: **Isabel CAÑO AGUILAR**

| | |
|--|--|
| Konzultace | Evropský parlament, 12. 12. 2016 Rada Evropské unie, 21. 12. 2016 |
| Právní základ: | Čl. 194 odst. 2 Smlouvy o fungování Evropské unie |
| Odpovědná specializovaná sekce | Doprava, energetika, infrastruktura a informační společnost |
| Přijato ve specializované sekci | 11. 4. 2017 |
| Přijato na plenárním zasedání | 26. 4. 2017 |
| Plenární zasedání č. | 525 |
| Výsledek hlasování (pro/proti/zdrželi se hlasování) | 157/0/1 |

1. Závěry a doporučení

1.1 Tento návrh směrnice zpřesňuje a rozšiřuje předchozí legislativní opatření k zajištění větší energetické účinnosti budov. Jeho účinnost bude posuzována na základě toho, jak přispěje k hlavním cílům energetické unie, ale protože se zaměřuje na zastavěné prostředí, jako podstatný je třeba chápat také jeho příspěvek k sociálním a hospodářským cílům (zejména pokud jde o snížení energetické chudoby, zajištění cenové dostupnosti bydlení a potenciál snížit náklady na energii).

1.2 Podle EHSV je přednostně zapotřebí, aby směrnice obsahovala konkrétnější návrhy řešení problému energetické chudoby. Mělo by to zahrnovat jasnější pokyny o tom, co musí obsahovat vnitrostátní definice energetické chudoby, referenční definici, jež by umožnila posoudit komplexní charakter přístupů vnitrostátního plánu, a poskytování poradenství a koordinaci opatření prostřednictvím nezávislého jednotného kontaktního místa nebo agentury se zaměřením na spotřebitele.

1.3 EHSV se domnívá, že členské státy budou muset ve svých vnitrostátních plánech usilovat o vyšší cíle, které jsou uvedené v alternativní možnosti politiky III (jak je předložena v doprovodné analýze dopadů Evropské komise), a to v souladu s legislativním přístupem možnosti politiky II, jež je základem pro přezkum předložený ve směrnici. To bude nezbytné k vytvoření dlouhodobého plánu, jenž bude schopen splnit ambiciózní cíl Pařížské dohody.

1.4 Doporučuje se, aby tato směrnice podporovala vnitrostátní strategie renovace budov prostřednictvím požadavku na navržení konkrétních odvětvových cílů a referenční metodiky, jak měřit zlepšení. V pevných pokynech by měly být rovněž stanoveny minimální úrovně energetické účinnosti při renovaci veřejných a komerčních budov.

1.5 Směrnice rovněž nevyužila příležitost podpořit „zelené“ hypoteční úvěry, systémy dálkového vytápění napojené na energii z obnovitelných zdrojů, opatření pro skladování energie v obytných a komerčních budovách, lepší programy školení pro osoby zajišťující instalaci nebo provádějící renovaci a další technická, finanční a fiskální opatření, jež by přispěla ke zlepšení energetické účinnosti budov. Ačkoli jsou tato opatření podporována jinde, minimalistický přístup v této směrnici lze odůvodnit pouze tehdy, pokud bude stimulovat flexibilitu a ambiciózní opatření. EHSV vyzývá Komisi, aby pozorně zkoumala provádění a účinnost směrnice a byla připravena pohotově použít mechanismus aktualizace a revize zavedený v rámci navrhovaného nařízení o správě.

1.6 Měly by být uskutečněny další kroky, jejichž účelem by bylo podpořit srovnatelnost metod výpočtu pro certifikáty energetické náročnosti ve všech členských státech, což by usnadnilo porovnání těchto certifikátů.

1.7 Měly by být navrženy další způsoby, jak podnítit soukromé vlastníky a další poskytovatele sociálního nájemního bydlení jiné než obce k investicím do renovací starších nemovitostí.

1.8 Nespecifický návrh na vytvoření „ukazatele inteligence“ musí zahrnovat nejen schopnost obyvatel budovy posoudit energetickou účinnost, ale také řídit a usnadňovat svoji vlastní výrobu a spotřebu energie z obnovitelných zdrojů a snížit účty za energie.

1.9 EHSV zejména žádá o uznání schopnosti místních orgánů podporovat a koordinovat programy energetické účinnosti a v tomto ohledu konstatuje rostoucí potenciál Paktu starostů a primátorů.

1.10 EHSV zdůrazňuje, že je třeba podporovat výstavbu a renovace budov, což je odvětví, v němž malé a střední podniky zajišťují 83 % všech pracovních míst (OECD: *Small Businesses, Job Creation and Growth* – Malé podniky, vytváření pracovních míst a růst).

1.11 EHSV upozorňuje na to, že energetickou náročnost budov nebude možné snížit bez inovací. EU ztrácí vedoucí postavení v oblasti souvisejících nízkouhlíkových energetických technologií a v současné době má v tomto odvětví méně než 15 % pracovních míst. Za účelem přizpůsobení dovedností potřebných pro tuto vysoce specializovanou odvětví je třeba vyvinout úsilí v oblasti odborné přípravy.

1.12 Pozitivním krokem, který Výbor vítá, je iniciativa pro inteligentní financování inteligentních budov a možnost jejího provázání s cíli Junckerova plánu.

2. Úvod

2.1 Směrnice je součástí balíčku předpisů Čistá energie pro všechny Evropany, jenž má poskytnout základ pro energetickou unii a pomoci šíře informovat a lépe pochopit, že přechod na čistou energii je růstovým odvětvím budoucnosti. Energie v budovách představuje 40 % celkového množství využívané energie v celé EU. Nadále dochází ke značnému pokroku v oblasti energetické účinnosti budov, a to jak v nové výstavbě, tak při modernizacích. To bylo částečně stimulováno pomocí legislativních zásahů na úrovni EU za posledních patnáct let, stále ale existuje velký prostor pro zlepšení účinnosti a poskytování dalších pozitivních sociálních dopadů.

2.2 Navzdory technickému pokroku, existenci odpovídajících podpůrných údajů a využívání dostupného veřejného financování prostřednictvím finančních nástrojů nedošlo u stávajícího fondu budov k významné míře zlepšení – 75 % budov v EU nadále nesplňuje podmínky energetické účinnosti.

2.3 Globální klimatické dopady a snaha o konsolidaci evropské energetické politiky zvýšily naléhavost této otázky, avšak některé zásadní a složité otázky zůstávají nedořešeny a bylo by možno očekávat další pokrok. Nebudou-li podniknuty příslušné kroky, bude velmi obtížné dosáhnout cílů v oblasti klimatu a energetiky pro léta 2030 a 2050. U budov existuje potenciál snížit spotřebu energie o 5 až 6 % a emise CO₂ přibližně o 5 %. Ročně je však renovováno/zlepšeno pouze 0,4–1,2 % fondu budov, a je tedy jasné, že tyto procesy je třeba zrychlit.

2.4 Tato směrnice mění předchozí směrnici z roku 2010 týkající se stejného tématu, jež byla přepracovaným zněním směrnice z roku 2002. Přepracované znění z roku 2010 přineslo v textu z roku 2002 velmi podstatné změny. Zejména uznalo zvyšující se význam úlohy energetické účinnosti v zastaveném prostředí a jejího příspěvku k politickým cílům, zohlednilo pokrok v technických znalostech, provedlo úpravy s ohledem na osm let praktických zkušeností a zdůraznilo naprostou nutnost upravit a zlepšit přístup k dané problematice ze strany členských států.

2.5 Současná předkládaná revize je sice podstatně kratší než předchozí směrnice, ale volí stejný přístup. Zejména stanovuje integraci dlouhodobých strategií renovace budov, využívání inteligentních technologií v budovách a zjednodušuje stávající pravidla. Vychází z rozsáhlého hodnocení směrnice z roku 2010 a podrobného posouzení dopadů možných scénářů dalších opatření. Možnost s vysokou mírou dopadu – možnost politiky III – byla především z důvodu krátkodobých nákladů, dopadů na subsidiaritu a politického realismu zamítnuta ve prospěch nižší úrovně možných výsledků – možnosti politiky II.

2.6 Všechny zúčastněné strany si však přejí realizovat ambiciózní zlepšení. Toto odvětví poskytuje 18 milionů přímých pracovních míst a přispívá 9 % k HDP EU. Jedná se o to, vyvážit cenovou dostupnost a požadavky trhů s obytnými a komerčními budovami se sociálními cíli a cíli v oblasti klimatu.

3. Shrnutí návrhu Komise

3.1 Směrnice je tvořena řadou změn, jež posilují stávající ustanovení směrnice 2010/31/EU a zjednodušují některé aspekty. Toto jsou hlavní body:

- Vymezení „technických systémů budov“ se rozšiřuje o aspekty inteligentních technologií v budovách a vybavení pro elektromobilitu.
- Do této směrnice bylo přesunuto ustanovení o dlouhodobých vnitrostátních strategiích renovace ze směrnice o energetické účinnosti z roku 2012.
- Členské státy musí stanovit plán s jasnými dílčími cíli a opatřeními k dosažení dlouhodobého cíle dekarbonizovat do roku 2050 svůj vnitrostátní fond budov s konkrétními dílčími cíli na rok 2030. To přispěje také ke zmírnění energetické chudoby.
- Investice jsou podporovány ustanovením, aby členské státy agregovaly projekty a snižovaly jejich rizika a umožnily, aby veřejné financování sloužilo jako páka k získání financí ze soukromého sektoru a řešilo financování těch problematických oblastí, které trh neřeší.
- Členské státy mohou stanovit požadavky k zajištění toho, aby nebytové budovy byly vybaveny systémy automatizace a řízení budov.
- Členské státy mohou stanovit požadavky k zajištění, aby obytné budovy s centralizovanými technickými systémy budovy byly vybaveny průběžným elektronickým monitorováním a účinnými řídicími funkcemi za účelem zajištění optimální výroby, distribuce a využívání energie.
- Členské státy stanoví opatření potřebná k zavedení pravidelných inspekcí přístupných částí klimatizačních systémů u nebytových budov a u obytných budov s centralizovaným technickým systémem budovy.
- Ustanovení, že členské státy poskytnou vlastníkům nebo nájemcům budov informace o certifikátech energetické náročnosti, jejich účelu a cílech a o nákladově efektivních způsobech snižování energetické náročnosti budovy.
- Jsou zde ustanovení k zajištění toho, aby ve velké části nových budov a v části stávajícího fondu renovovaných budov byla povinná instalace dobýječích stanic (nebo kabelové infrastruktury) pro elektrická vozidla.

- Změny technických systémů budov se musí zaznamenat a posoudit a musí k nim být k dispozici dokumentace.
- Navrhuje se vytvoření „ukazatele inteligence“, jež doplní stávající informace o energetické účinnosti budov.
- Je vytvořena konkrétní vazba mezi dostupnými finančními opatřeními na renovaci budov a dosaženým stupněm energetické účinnosti.

4. Obecné a konkrétní připomínky

4.1 EHSV vítá trvalý zaměření na energetickou účinnost budov, ale je zvláště znepokojen tím, že návrh nevěnuje odpovídající pozornost energetické chudobě, na niž Výbor poukázal ve svých předchozích stanoviscích ⁽¹⁾ a jež je obecně uznávána jako závažný sociální problém.

4.2 Je zapotřebí širší a ambicióznější přístup. Cíle v oblasti snížení emisí a energetické účinnosti, jež si EU již stanovila, a vstup ambiciózní Pařížské dohody v platnost, k němuž došlo v říjnu 2016, vyžadují důraznější opatření zejména proto, že dosavadní zkušenost s nedostatečným dodržováním předchozích návrhů svědčí o tom, že budovy zůstávají problematickou oblastí.

4.3 Výbor má určité výhrady k volbě možnosti politiky II (nastíněné v posouzení dopadů) jako základu pro předložení tohoto pozměňujícího právního předpisu. Ačkoli možnost politiky III představuje míru závazných opatření, jež by výrazně překračovala nákladovou optimalizaci, což je postoj, s ním EHSV nemůže souhlasit, je zřejmé, že k vytvoření dlouhodobého plánu schopného splnit cíle Pařížské dohody budou pravděpodobně nezbytné výrazně vyšší ambice, jež obsahuje možnost politiky III a které mají dvakrát až třikrát větší dopad na klima, účinnost a sociální cíle. Členské státy budou tedy muset ve svých vnitrostátních plánech usilovat o vyšší cíle, které jsou uvedené v alternativní možnosti politiky III (jak je předložena v doprovodné analýze dopadů Evropské komise), a to v souladu s legislativním přístupem možnosti politiky II.

4.4 Nejnovější analýza strategií členských států pro renovace budov je celkově pozitivní (JRC, 2016: Synthesis Report on the assessment of Member States' building renovation strategies – Souhrnná zpráva o posouzení strategií členských států pro renovace budov). Touto oblastí se zabývá směrnice o energetické účinnosti, ale v současnosti neexistuje žádná společná norma pro to, co znamená „renovace“. Do směrnice o energetické náročnosti budov by bylo prospěšné začlenit požadavek na navržení konkrétních odvětvových cílů a referenční metodiky pro měření zlepšení s prahovou hodnotou určující, od jaké úrovně je „renovace“ způsobilá pro podporu. Ve spojitosti s těmito cíli by měly být stanoveny pevné pokyny pro dosažení minimální úrovně energetické účinnosti při renovaci veřejných a komerčních budov.

4.5 Směrnice rozšiřuje požadavky na vnitrostátní databázi certifikátů energetické náročnosti. Bylo by užitečné zavést na úrovni EU veřejně dostupnou databázi s anonymizovanými vnitrostátními údaji o vnitrostátních strategiích renovace, jež by mohla být propojena s platformou pro elektronické podávání zpráv navrženou v nařízení o správě energetické unie. Spolu s tím by měla směrnice obsahovat striktní pokyny k porovnání metod výpočtu, jelikož by to usnadnilo porovnatelnost certifikátů energetické náročnosti.

4.6 Ačkoliv neexistuje důvod, proč by do vnitrostátních plánů neměla být zahrnuta také tato oblast, směrnice neobsahuje žádné návrhy dalších možností stimulace soukromých vlastníků a dalších poskytovatelů sociálního nájemního bydlení jiných než obce k investicím do renovací starších nemovitostí. Pokud účty za energii platí přímo nájemci, pronajímatelé ve zlepšení energetické účinnosti budovy často pro sebe nevidí žádný obchodní přínos. V některých zemích zahrnuje odvětví nájemního bydlení významný podíl bytového fondu. Energetická náročnost budov má zásadní dopad na cenovou dostupnost bydlení a na energetickou chudobu, a proto je nezbytná dostupnost finančních nástrojů na podporu renovace. Obce, svazy pronajímatelů bytů a vlastníci většinou mohou získat půjčku na komplexní zvýšení energetické účinnosti bytových domů. Nicméně pro mnoho z nich jsou překážkou neúnosné finanční a smluvní podmínky a přístup k úvěrům.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 341, 21.11.2013, s. 21, Úř. věst. C 424, 26.11.2014, s. 64, Úř. věst. C 82, 3.3.2016, s. 22, Úř. věst. C 34, 2.2.2017, s. 78.

4.7 Jedním z opatření, která by měla směrnice podporovat, je podpora „zelených“ hypotečních úvěrů. Je také důležité usnadnit seskupování programů osvědčených postupů renovací v malém měřítku a zvyšování účinnosti do větších rámců, aby bylo možno použít finanční balíčky.

4.8 Ve strategii pro vytápění a chlazení z roku 2016 (COM(2016) 51 final) byla zvláštní pozornost věnována přínosům plynoucím z renovace a z nahrazení systémů dálkového vytápění spolu s energií z obnovitelných zdrojů. Dálkové vytápění a městská řešení se obecně považují za infrastrukturní prvek systému budov, a proto jsou nutné zvláštní pobídky, aby se odrazily v územním plánování, a to tím, že se k nim tato směrnice jasně vyjádří.

4.9 Je třeba poznamenat, že cíle v oblasti klimatu a energetiky jsou spojeny s nízkouhlíkovými energetickými technologiemi a udržitelnějšími budovami, jež musí splnit cíle energetické účinnosti. To stále větší měrou závisí na klíčových základních technologiích v oblasti pokročilých materiálů (neželezné kovy, ocel, sklo, plasty atd.) a bez inovací nebude možné snížit energetickou náročnost budov. Přibližně 5 % pokročilých materiálů, jež se v současnosti vyrábí, se používá v nízkouhlíkových energetických technologiích a udržitelnějších budovách a tyto trhy se rychle rozvíjejí.

4.10 EU jako celek ztrácí vedoucí postavení v nízkouhlíkových energetických technologiích a v současnosti představuje její podíl méně než 15 % z pracovních míst v tomto odvětví (zhruba 1,1 milionu přímých a nepřímých pracovních míst). V oblasti pokročilých materiálů potřebných pro tyto technologie se EU rovněž potýká s rostoucí globální konkurencí a bez vhodných politik stimulačních technologického rozvoje a tržní poptávky budou inovace a výroba nadále odcházet z EU. Dále nesmí být opomenuta odborná příprava v oblasti nových dovedností, které jsou v těchto vysoce specializovaných odvětvích nezbytné.

4.11 EHSV podporuje rozvoj elektromobility pro účely rozsáhlejší dekarbonizace ekonomiky, klade si však otázku, zda je nutná tak vysoká přesnost a jaký dopad budou mít taková opatření na cenovou dostupnost bydlení a komerčních prostor a na svobodnou volbu veřejných orgánů při rozvíjení elektromobility. Další důležitá související oblast – skladování energie – je sice uvedena v důvodové zprávě, ale směrnice se jí nezabývá, ačkoliv je pravděpodobné, že se bude jednat o rychle se rozvíjející a cenově dostupnou technologii.

4.12 Stejně tak růst, k němuž dochází v oblasti decentralizované výroby energie z obnovitelných zdrojů, vytváří možnosti propojení s opatřeními pro energetickou účinnost budov nezapojených do rozvodné sítě zemního plynu a přispívá k přechodu na obnovitelné zdroje energie v oblasti vytápění a chlazení. Tyto možnosti by měly být konkrétně podpořeny.

4.13 Změny týkající se posílení závazku v oblasti inteligentních budov (veřejných, komerčních a obytných) jsou poměrně skromné a měly by být konkrétnější a rozsáhlejší.

4.14 Návrh „ukazatele inteligence“ k měření schopnosti budov využívat IKT a elektronické systémy k optimalizaci provozu a jejich interakce se sítí vyžaduje další rozpracování, ale jako princip je vítaný. Cílem by mělo být vytvořit transparentní a účelný ukazatel s přidanou hodnotou pro certifikát energetické náročnosti, ale bez zbytečného shromažďování dalších údajů nebo analytické zátěže. Tento ukazatel musí odrážet nejen schopnost obyvatel budovy posoudit energetickou účinnost, ale také řídit a usnadňovat jejich vlastní výrobu a spotřebu energie z obnovitelných zdrojů a snížit účty za energie.

4.15 Energetická chudoba je identifikována jako problém, jenž by se měl řešit stanovením dílčích cílů ukazujících dosažený pokrok v dekarbonizaci fondu budov. Směrnice nicméně neobsahuje žádný podpůrný politický rámec pro vypracování nákladově efektivního přístupu k energetické chudobě samotné, jejíž jednou z mnoha příčin je energetická neúčinnost obytných budov. EHSV je přesvědčen, že by mohl být touto směrnicí zaveden, a navrhuje, aby byl do ní zařazen návrh souboru nových změn týkajících se tohoto tématu, které by se vztahovaly k příslušným článkům směrnice z roku 2012. To by podpořilo požadavky vůči členským státům v návrhu nařízení o správě energetické unie, aby posoudily a upřesnily politiku, opatření a kroky k řešení problému energetické chudoby.

4.16 EHSV proto doporučuje, aby směrnice uvedla kritéria, která by měla být zohledněna v referenční definici energetické chudoby, a rovněž navrhla vlastní referenční definici. Členské státy by ji nemusely závazně přijmout pro vnitřní účely, ale objasnila by se tak kritéria, jimiž by se musely při podávání zpráv řídit vnitrostátní plány v oblasti energetiky a klimatu. Tato definice umožnila některým zemím posoudit pokrok – nebo jeho absenci – v boji proti energetické chudobě, ale EHSV uznává, že komplexní charakter příčin tohoto problému může vyžadovat upřednostnění specifických vnitrostátních faktorů.

4.17 EHSV proto vyzývá členské státy, aby přijaly plně koordinovaný přístup k energetické chudobě a chápaly úlohu a účinnost, kterou mají nejen energeticky účinné budovy, ale také finanční zásahy (včetně sociálních sazeb a metod omezování chudoby), poradenské služby pro volbu dodavatelů a sazeb a informace o jednoduchých opatřeních na úsporu energie. Aby se co nejvíce zvýšila účinnost a účelnost, je zásadní nejen poskytování poradenství, ale také opatření koordinovaná prostřednictvím nezávislého jednotného kontaktního místa nebo agentury se zaměřením na spotřebitele.

4.18 Různé nezávislé studie a zprávy předložené Komisi ukázaly, že členské státy provádějí požadavky směrnice o energetické náročnosti budov s rozdílnou rychlostí a účinností. Mezi problematické aspekty mj. patří:

- problémy s prováděním ve vnitrostátním právu a s výkladem, jež se Komise nadále snaží řešit prostřednictvím mechanismů prosazování. Několik členských států žádá větší uznání ústředního významu energetické účinnosti budov pro dosažení cílů v oblasti energetiky a klimatu a závazku plnit vnitrostátní strategie renovace. EHSV by chtěl vyzvat GŘ pro energetiku, aby pokračovalo v bdělém dohledu nad prováděním a nadále pohotově iniciovalo řízení o nesplnění povinnosti,
- kvalita a srovnatelnost certifikátů energetické náročnosti. Užitečná by byla konkrétní harmonizace požadavků EU na kvalifikované odborníky a vydavatele certifikátů a zavedení kontroly kvality certifikátů energetické náročnosti. Vítané by bylo také, aby certifikáty energetické náročnosti obsahovaly další technické informace a doporučení zlepšení,
- EHSV konstatuje, že metoda propojení finančních pobídek s certifikáty energetické náročnosti uvedená ve směrnici umožňuje vyplácet finanční pobídky až následně, neboť platba závisí na porovnání stavu „před“ a po“ získání certifikátu energetické náročnosti. Z hlediska energetické účinnosti je to kontraproduktivní, neboť renovace závislé na podpoře budou provedeny pouze v případě, že si vlastník bude jistý, že podporu získá ještě před zahájením renovace,
- využití evropských strukturálních a investičních fondů a zvláště Fondu soudržnosti. Minimální podíl prostředků z Evropského fondu pro regionální rozvoj bude nasměrován na přechod na nízkouhlíkové hospodářství ve všech odvětvích, avšak použití všech těchto prostředků na energetickou účinnost budov se mezi jednotlivými členskými státy velkou měrou liší. Jsou k dispozici jasné pokyny k výkladu, ale je nezbytné dále podpořit použití tohoto financování,
- podpora příslušného odborného školení v oblasti renovace budov, zejména mezi malými a středními podniky, jež představují 90 % evropských stavebních podniků.

4.19 Výbor poznamenává, že se očekává, že v programovém období 2014–2020 budou hrát hlavní roli v oblasti renovace a výstavby budov evropské strukturální a investiční fondy (ESI fondy), a zejména Fond soudržnosti. V současnosti je nezbytné překonat mnoho překážek, zejména omezený přístup k financování, vysoké vstupní náklady, poměrně dlouhou dobu návratnosti, vyšší vnímané úvěrové riziko spojené s investicemi do udržitelné energetiky, konkurující priority vlastníků nemovitostí atd. (Evropská komise: *Technical guidance – Financing the energy renovation of buildings with Cohesion Policy funding* – Technické pokyny – Financování energetické renovace budov finančními prostředky politiky soudržnosti). Iniciativa pro inteligentní financování inteligentních budov představuje pozitivní krok pro překonávání některých z těchto problémů a poskytuje možnost navázat na cíle Junckerova plánu, aby se do této oblasti nasměrovalo více investic.

4.20 Stanovení náležitých priorit a odpovědnosti místních vládních institucí je klíčem k zajištění toho, aby použití dostupných zdrojů programu přineslo maximální účinek jdoucí nad rámec minimálních požadavků (např. požadavky na energetickou náročnost, energetický audit atd.) stanovených na úrovni členských států a aby se úroveň poskytnutého financování zvyšovala s úrovní ambicí.

4.21 EHSV v tomto ohledu upozorňuje zejména na potenciál Paktu starostů a primátorů. V současnosti je do něj zapojeno více než 7 000 obcí a strany paktu se zavazují podniknout potřebná opatření v oblasti energetické účinnosti a energie z obnovitelných zdrojů přijetím akčních plánů udržitelné energetiky. Mobilizace měst, jež představují většinu našeho zastavěného prostředí, je místní iniciativou s globálním dopadem.

4.22 Záměry směrnice jsou velice vítány většinou zúčastněných stran z celého odvětví stavebnictví a zástupci vlastníků a nájemníků komerčních i obytných budov. K dalšímu pokroku v oblasti energetické účinnosti však bude nutná atmosféra spolupráce, dialog a pozitivní angažovanost.

V Bruselu dne 26. dubna 2017.

předseda
Evropského hospodářského a sociálního výboru
Georges DASSIS
